

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.I.10.555/2018/5.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
. Rózsavölgyi Bálint előadó bíró
. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője:
. Kovács Ernő ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője:
. Nagy Gergely Attila ügyvéd
(Dr. Nagy Gergely Attila Ügyvédi Iroda)

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.219/2018/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 54.M.1749/2017/11.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.219/2018/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 40.000 (negyvenezer) forint és 10.800 (tízezer-nyolcszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 411.884 (négy száztizenegyezer-nyolcszáznyolcvannégy) forint felülvizsgálati illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes 2011. július 11-től állt a felperessel munkaviszonyban kereskedelmi vezető munkakörben. Munkáját a szervezeti egységben látta el, feladata volt az áruk beszerzése és értékesítése.
- [2] A **G.H.** Kft. megállapodás alapján nyers húst szállított a felperes alperes által vezetett szervezeti egységéhez. A hús átadását számla, a vételár kifizetését nyugta igazolta. A 0081686. számú számla (969.925 forint), a 0081698. számú számla (498.853 forint), a 0082305. számú számla (2.650.062 forint) és a 0082451. számú számla (- 3 forint) alapján a nyers húst a **G.H.** Kft. leszállította, annak átvétele megtörtént.
- [3] A számlák ellenértékének megtérítésére a **G.H.** Kft. 2011. december 29-én fizetési felszólítást küldött a felperesnek, aki válaszában, 2012. január 24-én közölte, hogy nem áll fenn tartozása. A levelet az alperes akként írta alá, hogy „a fentiekkel egyetértek”. A számlákat a felperes 2011. december havi könyvelési adatai szerint lekönyvelték, de mellettük nyugta nem szerepelt.
- [4] A felperes a **G.H.** Kft-vel 2012. február 8-án megállapodást kötött 4.118.836 forint részletekben történő megfizetésére.
- [5] A **G.H.** Kft. a vételár 0083698. számú és 0082305. számú számlák megfizetése iránt fizetési meghagyásos eljárást indított a felperessel szemben, akinek ellentmondása folytán az eljárás perré alakult.
- [6] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2013. május 7-én meghozott és 2013. június 20-án jogerőre emelkedett 29.G.303.523/2012/13. számú ítéletével kötelezte a felperest 2.818.836 forint és ennek késedelmi kamata, valamint 550.724 forint perköltség megfizetésére.
- [7] A felperes az alperes munkaviszonyát 2012. március 5-én rendkívüli felmondással megszüntette, melyet az alperes tudomásul vett.
- [8] A 2011. április 1-jén kelt 1/2011. számú Igazgatói Utasítás (a továbbiakban: Utasítás) rögzítette, hogy a húsáru beszerzése csak az áru átvételekor történő készpénzes kifizetéssel engedélyezett, átutalással, illetve késleltetett fizetéssel árut vásárolni nem lehet. A felperes előírta a boltvezetőknek az Utasításban a kötelező napi pénztárazárás vezetését, azzal, hogy „a nap végén ki kell mutatni a napi záró pénzkészletet”. Az említett Utasítást az alperes 2012. január 9-én vette át.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [9] A felperes módosított keresetében 5.284.869 forint kártérítés és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban:

Mt.) 166. § és 186. §-a alapján. Arra hivatkozott, hogy az alperes neki kárt okozott, mivel nem fizette ki a **G.H.** Kft. részére a leszállított nyers hús ellenértékét készpénzben, holott ezen összeg a rendelkezésére állt, azt a saját céljaira fordította. E számlatartozás miatt per indult, amelyben 615.300 forint kamat és 550.724 forint perköltség megfizetésére is kötelezték felperest a 4.118.839 forint tartozáson felül. Utalt arra is, hogy az alperes a felperes felé úgy igazolta, hogy a pénzt a beszállítónak kifizette.

- [10] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a **G.H.** Kft. sofőrjének kezeihez a 4.118.839 forintot készpénzben megfizette 2011. december 30-án, így nem okozott kárt.
- [11] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 35.M.2954/2013/30. szám alatt hozott ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek kártérítés címén 1.166.024 forintot és ennek késedelmi kamatát, egyebekben a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest perköltség megfizetésére és rendelkezett az eljárási illeték viseléséről.
- [12] A Fővárosi Törvényszék az 5.Mf.680.505/2015/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, a felperes által kártérítés jogcímén követelt marasztalás összegét, a kamatot nem érintve, 615.300 forintra leszállította, az ezt meghaladó keresetet elutasító döntést helybenhagyta. A másodfokú bíróság ítélete rendelkezést tartalmazott a kereseti illeték, a tanúdíj, a fellebbezési illeték és a perköltség tekintetében.
- [13] A felperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a 2017. április 12-én meghozott Mfv.I.10.484/2016/4. számú részítéletében a Fővárosi Törvényszék ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezését nem érintette, azon rendelkezését amellyel a felperesnek perköltség címén keletkező 550.724 forint kártérítés iránti igényét elutasította, hatályában fenntartotta, a 4.118.839 forint számlatartozás címén keletkezett kárigénnyről hozott elutasító rendelkezését e körben az elsőfokú bíróság ítéletére - a perköltség és illetékfizetésre vonatkozó rendelkezésekre - is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás és új határozat hozatalára utasította. A részítéletében a Kúria megállapította, hogy az alperes által vezetett szervezeti egység pénzügyi elszámolási rendszerére lefolytatott bizonyítás tekintetében az eljáró bíróságok nem vontak le következtetéseket. Az alperes károkozó magatartását igazolja, hogy a kifizetés tényét az alperes nem tudta bizonyítani, hiszen az általa végzendő bizonylatolás hiánya vezetett ahhoz, hogy a munkáltatónak ezt később ki kellett fizetnie.
- [14] A felperes a megismételt eljárásban fenntartott keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 4.118.839 forint kártérítés és annak járulékai megfizetésére. Utalt arra, hogy az alperes szándékosan okozott kárt a felperesnek, ezért az Mt. 168. §-a alapján köteles a teljes kárt megtéríteni. Azzal érvelt, hogy az alperes mint az adott egység kereskedelmi vezetője a **G.H.** Kft.

által szállított hús ellenértékét a szállítónak nem fizette meg, de a kapott számlákat kifizetettként a felperes könyvelésének benyújtotta. A felperes kára abból adódott, hogy a kérdéses számlák ellenértéke az alperesnél maradt, azaz a felperes cég vagyonában sem pénzben sem áruban nem volt meg, ugyanakkor ezt az összeget a felperesnek később ki kellett fizetnie a **G.H.** Kft-nek. A felperes kára úgy keletkezett, hogy ugyanannak a húsnak az értékét egyszer kifizette a szállítónak, másodszor pedig - ténylegesen korábban - az alperes a felperes vagyonában meglévő összeget kivonta.

- [15] Az alperes a megismételt eljárásban is a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a Kúria részítéletében egyértelműen előírta, hogy az adott szervezeti egységben kialakított pénzügyi elszámolás gyakorlatának vizsgálata szükséges abból a célból, hogy a felperes vagyonában bekövetkezett csökkenés megállapítható-e vagy sem. Utalt arra, hogy a felperesnek kell bizonyítania, hogy a perbeli számlák az elszámolásban hiányt okoztak, azaz azt, hogy a felperes vagyonában bekövetkezett értékcsökkenés. Amennyiben a felperes azt állítja, hogy az alperes kifizetettként adta le a számlákat, akkor azt is igazolnia kell, hogy mekkora összeg átadása-átvétele történt meg a felek között a perrel érintett számlák benyújtásakor.
- [16] Álláspontja szerint **M.Gy.** és **L.G.** tanúvallomásaikban akként nyilatkoztak, hogy gyakorlat volt a **G.H.** Kft-nél a halasztott fizetés, ezért szerepeltette a számlákon a „HKP” (halasztott készpénz) megjelölést. Utalt arra is, hogy az elszámolás hiányos dokumentálása a felperesnek róható fel. Saját korábbi nyilatkozata szerint az összeget a **G.H.** Kft-nek kifizette, azonban a peres eljárás során kiderült, hogy ez nem történt meg, ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy ezen összeg hiányozna a felperesnél.

Az első- és másodfokú ítélet

- [17] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2018. február 21-én meghozott 54.M.1749/2017/11. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek kártérítés címén 4.118.839 forintot és kamatát, 300.000 forint együttes első- és másodfokú perköltséget és 40.000 forint + áfa felülvizsgálati eljárási költséget.
- [18] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása értelmében az alperesnek a felperes szervezeti egysége vezetőjeként az volt a feladata, hogy a leszállított húst átvegye, és azt kifizesse. A perben nem volt vitatott, hogy az áru és a készpénz kezeléséért az alperes volt a felelős.
- [19] A peradatok alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes azzal, hogy a felperes által követelt 4.118.439 forintot a **G.H.** Kft-nek nem fizette ki, megszegte kötelezettségét, nem tartotta be a munkahelyi szabályokat és előírásokat, nem a tőle elvárható szakértelemmel és gondossággal járt el. A munkáltatóját megtévesztette, amikor azt állította, hogy a vételárat kifizette és

ezt aláírásával igazolta, erre tekintettel az elsőfokú bíróság megállapította az alperes szándékos magatartását.

- [20] A kár bekövetkeztével összefüggésben az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy nem lehet a felperes terhére értékelni azt, hogy a könyvelés nem észlelte a készpénzfizetési számlán a „HKP” megjelölést, és azt, hogy a számlát ténylegesen nem fizették ki, illetve azt sem, hogy az alperestől számla mellé nyugtát nem követelt. Ezzel szemben az alperes terhére értékelte, hogy a számlák leadásakor nem tájékoztatta a könyvelést a halasztott fizetés tényéről, és kifizetettként adta azokat le. Nem tulajdonított annak jelentőséget, hogy a felek között a bevétel átadásakor nem készült átadás-átvételi elismervény.
- [21] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság bizonyítottanak találta, hogy a 4.118.839 forint a felperes vagyonából kétszeresen került ki. Először amikor az alperes a számlákkal igazolta, hogy a pénz kifizetése megtörtént, másodszor amikor a felperes az összeget a **G.H.** Kft-nek a polgári pert követően megfizette. Rögzítette azt is, hogy az alperes nem tudta igazolni, hogy a részére rendelkezésre álló összeget a beszállítónak ténylegesen kifizette, de az sem igazolt, hogy az alperes az összeget a saját céljaira fordította volna.
- [22] Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság, a 2018. szeptember 13-án meghozott 5.Mf.680.219/2018/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a keresetet elutasította, kötelezte a felperest együttes perköltség, valamint elsőfokú, fellebbezési és felülvizsgálati illeték megfizetésére.
- [23] A törvényszék a tényállás kiegészítését követően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes 2011. április 1-jéig nem tartotta szükségesnek, hogy belső normában rögzítse a munkavállalóktól az áru-, és pénzforgalommal, pénzkezeléssel összefüggésben elvárt magatartást. A felperes nem tartotta fontosnak a bevételek és kiadások következetes és szoros elszámolását, azok írásbeli rögzítését, bizonylatok készítését.
- [24] A perrel érintett időszakban - tekintettel arra, hogy az alperessel az Utasítást csak 2012. január 9-én közölték - a felperesnél az elszámolás rendje, módja, időpontja nem volt írásban szabályozott. Olyan kialakult gyakorlat, vagy szóbeli utasítás sem volt feltárható amely alapján a munkáltató ezzel kapcsolatos magatartást elvárt volna a munkavállalóktól. Nem merült fel peradat arra, hogy a felperes rendszeresen ellenőrizte volna az áruk megrendelésével, kifizetésével, elszámolásával kapcsolatos tevékenységet. Mindezeket a törvényszék a felperes terhére értékelte, mivel a munka megszervezése, a munkavállalók szükséges utasítása a munkáltató felelősségi körébe tartozik.
- [25] A megismételt eljárásban a felperes arra hivatkozott, hogy a perrel érintett összegek esetében kétszeres kifizetés történt. Az eljárás során az alperes e körben nem tett egyértelmű nyilatkozatokat, a másodfokú eljárásban a korábbi nyilatkozataival szemben maga is

elismerte, hogy a számlák kifizetése nem bizonyított. Ezen előadás megegyezik a Kúria megállapításával.

- [26] Az előzőek alapján a törvényszék álláspontja szerint a perbeli számlákon szereplő összegek kifizetése által a vagyonban beállt csökkenés nem alapulhat pusztán a felperes vélelmén.
- [27] Kiemelte, hogy önmagában a számlák leadása a könyvelés részére nem értelmezhető a felperes vagyonának csökkenéseként, ha egyidejűleg nem történt a számlák alapján kifizetés is. A számlák kifizetésére nézve érdemi peradat nem volt ismert, ebből következően a perben követelt pénzösszeg a felperes vagyonából nem került ki. Az áru leszállításának ténye nem volt vitatott, annak ellenértéke a szállítónak jár, azt azonban a felperes nem bizonyította, hogy a vitatott számlák összegét kétszeresen fizette volna ki.
- [28] A törvényszék megítélése szerint a számlán alkalmazott „HKP” jelzés észlelése a szakemberekből álló könyvelés felelőssége volt.
- [29] A megismételt eljárásban a felperes nem bizonyította azt, hogy állításának megfelelően a számlák ellenértéke az alperesnél maradt volna.
- [30] Összességében a törvényszék úgy foglalt állást, hogy az alperes valóban megszegte a munkaviszonyból származó kötelezettségét, amikor a **G.H.** Kft. részére a leszállított áru ellenértékét nem fizette meg, azonban önmagában a kifizetés vétkes elmulasztása nem minősül károkozásnak. A készpénzfizetési számlák - kifizetés mellőzésével - történő benyújtása a könyvelésnek nem értelmezhető úgy, hogy a „bolt bevételéből kikerült” a perbeli összeg.

A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperes ellenkérelme

- [31] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a „jogszabályoknak megfelelő” új határozat meghozatalát, az alperes kereset szerinti marasztalását és perköltség megfizetésre kötelezését kérte.
- [32] Azt adta elő, hogy a másodfokú bíróság ítélete sérti az Mt. 166. és 168. §-ában foglaltakat. A lefolytatott eljárás alapján álláspontja szerint az alperes által a felperesnek okozott kár pontosan meghatározható. A kártérítés megállapításának minden feltétele megvalósult, illetve bizonyítást nyert, annak ellenére, hogy ezt a törvényszék másképpen értékelte, amikor az elsőfokú bíróság jogi érvelését nem osztotta és a bizonyítékokat eltérően vette figyelembe.
- [33] Megítélése szerint tévesen róta a törvényszék a felperes terhére, hogy nem terjesztett elő bizonyítási indítványt. A Pp. 163. § (2) bekezdésére utalva kifejtette, hogy azért nem csatolt szabályzatokat és egyéb okiratokat, mert a felek egyezően adták elő, hogy a kialakult gyakorlat az volt, hogy az alperes megrendelte az árut, annak ellenértékét a korábban befolyt bevételből fizette ki készpénzben. Utalt arra, hogy téves a törvényszék azon következtetése is, hogy a felperes nem várta el a szóbeli utasítás betartását. A felperes egészen addig, amíg a

szállító nem jelezte, hogy kifizetetlen számlák vannak, nem tudhatott arról, hogy az alperes szándékosan megszegi kötelezettségeit, a szállítónak nem fizet, de a munkáltató felé igazolja a fizetés megtörténtét.

- [34] A felperes előadása szerint tévedett a másodfokú bíróság amikor a károkozás megállapításához a kétszeri kifizetés bizonyítását a felperes és a **G.H.** Kft. viszonyában várta el, mivel valójában a felperes kára abból adódott, hogy a 4.118.839 forintos összeget egyszer kifizette a **G.H.** Kft-nek a későbbi ítélet alapján, másodszor (ténylegesen korábban) ez az összeg kikerült a felperes vagyonából, és minden bizonnyal az alpereshez került, amikor ennek az összegnek a kifizetését a felperes felé költségszámlák benyújtásával igazolta. Megítélése szerint az a tény, hogy a számlák kifizetését az alperes nem tudta igazolni nem a felperes, hanem az alperes terhére esik.
- [35] Továbbra is állította, hogy az alperes azzal okozott kárt felperesnek, hogy a költségelszámolás során valótlan tartalmú számlát nyújtott be a könyvelésnek. Megítélése szerint a készpénzes számla során a termékértékesítés és a számla összegének kifizetése egyidejűleg történik, így az minden további bizonylat nélkül igazolja a kifizetés megtörténtét.
- [36] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.
- [37] Utalt arra, hogy a felülvizsgálati kérelmében a felperes az eljáró bíróságoknak a bizonyítékok mérlegelési tevékenységét támadja, azonban anyagi vagy eljárásjogi jogszabálysértést nem adott elő. A törvényszék helyesen értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és okszerűen állapította meg a tényállást. Álláspontja szerint a Pp. 206. § helyes alkalmazásával megállapított tényállás a Kúriát is köti.
- [38] A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság az 5. sorszámú jegyzőkönyvben eleget tett a bizonyításra vonatkozó tájékoztatási kötelezettségének, azonban a megismételt elsőfokú eljárásban a felperes semmilyen bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, dokumentumokat nem csatolt annak ellenére, hogy erre az elsőfokú bíróság fel is hívta, pedig a vagyonában bekövetkezett értékcsökkenést a felperesnek kellett bizonyítania.
- [39] Mindezek alapján a másodfokú bíróság jogszerűen és a rendelkezésre álló iratokkal összhangban döntött a kereset elutasításáról. Annak ellenére, hogy az alapeljárásban az alperes állította, hogy a perbeli összeget kifizette a **G.H.** Kft. részére, már az elsőfokú bíróság is megállapította az ítéletében, hogy ez nem történt meg, tehát ezen a módon kétszeresen semmiképpen sem kerülhetett ki a perbeli összeg a felperes vagyonából. Ebből, illetve azon tényből, hogy nem igazolt, miszerint alperes a perbeli összeget saját céljaira fordította volna, az következik, hogy a keresettel érvényesített összegnek a felperes rendszerében kellett maradnia.
- [40] A perben az eljáró bíróságok nem állapították meg, hogy a perbeli

számlák leadásakor mekkora készpénzösszeggel számolt el az alperes, tehát önmagában a számlák kifizetettként való leadása nem jelenti ok-okozati összefüggésben azt, hogy a számlák összegével kevesebb bevételt fizetett meg az alperes a felperesnek. A tényleges hiányt a felperes nem bizonyította, annak mértéke az általa kialakított és követhetetlen elszámolási gyakorlat miatt nem is bizonyítható.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [41] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [42] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [43] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. Nem tekinthető a Kúria által hozandó határozat tartalmára vonatkozó kérelemnek, ha az a jogerős határozat hatályon kívül helyezésére és a „jogszabályoknak megfelelő határozat hozatalára” irányul, feltéve, hogy a kérelemből a tartalma szerinti elbírálás elve [Pp. 3. § (2) bekezdés] alapján sem állapítható meg, hogy a fél a jogerős határozat helyett milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3-6. pont].
- [44] A felperes felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként az Mt. 166. § (1) és (2) bekezdését, valamint az Mt. 168. §-át jelölte meg. A felülvizsgálati kérelemben előadott jogi érvelésében azonban lényegében a másodfokú bíróság által megállapított tényállást, illetve a törvényszék bizonyítékértékelési tevékenységét támadta.
- [45] A felperes további akár anyagi jogi, akár eljárásjogi jogszabálysértésre a jogszabályhely pontos megjelölésével és annak

tartalmi leírásával nem hivatkozott, nem jelölte meg megsértett jogszabályhelyként a Pp. 206. § (1) bekezdését sem, ezért a Kúria előtt is irányadó volt a jogerős ítéletben megállapított tényállás.

- [46] A felperes alaptalanul állította az Mt. 166. § (1) és (2) bekezdésének megsértését. A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállásból és a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem vonható le olyan következtetés, hogy a felperes - törvényi kötelezettsége ellenére - a keresetben állított kára bekövetkeztét bizonyította volna.
- [47] Amennyiben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti és eltérő jogszabályi rendelkezések alkalmazásával, eltérő jogkövetkeztetést von le, az a felülvizsgálati érvelés, amely csupán az elsőfokú bírósággal egyező jogi álláspontot jelöl meg, a másodfokú ítélet jogszabálysértő voltára vonatkozó indokok nélkül, nem felel meg, a törvénynek [Pp. 272. § (2) bekezdés, 275. § (2) bekezdés] (EBH2013.M.15.).
- [48] A perben a másodfokú bíróság a tényállást kiegészítette, pontosította, és az így megállapított tényállásból eltérő jogkövetkeztetést vont le, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, a keresetet elutasította. A felülvizsgálati kérelem a másodfokú bíróság ítéletének ténymegállapításait, a bizonyítékok egybevetését és értékelését, tehát a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértését nem állította.
- [49] A kártérítési felelősség megállapítására kizárólag a jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén nyílik meg a lehetőség. Ezzel szemben azonban az Mt. 166. § (2) bekezdésben foglalt konjunktív feltételek közül a felperes az elsőfokú bíróság tájékoztatása ellenére nem igazolta a kára bekövetkeztét, nem bizonyította azon állítását, miszerint a 4.118.839 forint az alperes magatartásával összefüggésben is kikerült a felperes vagyonából.
- [50] A törvényszék helytállóan foglalt állást a tekintetben, hogy pusztán az a tény, hogy az alperes a felperes részére a perrel érintett számlákat úgy adta le, mintha azokat kifizette volna önmagában vétkes kötelezettségszegésnek minősült, azonban a kár bekövetkeztét, illetve annak a mértékét - az alperes vitatására is tekintettel - nem igazolta.
- [51] A perben utóbb az alperes is elismerte, hogy nem bizonyított a számlák ellenértékének általa történt kifizetése, azonban a bolt bevételeinek igazolása, az alperes által ténylegesen elszámolt összeg, valamint további pénzforgalmi és napi pénztárazárási és árukészletre vonatkozó adatok ismeretének hiányában nem vonható le olyan következtetés, hogy az alperes a számlák ellenértékét a felperes vagyonából kivonta volna, annyival kevesebb pénzzel számolt volna el.
- [52] Minderre figyelemmel a törvényszék érdemben helyes döntést hozott, a felperes a perben nem tudta bizonyítani a kára bekövetkeztét, a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértés megállapítására nem adott módot, ezért a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében a

jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [53] Az eljárás során a felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében köteles megfizetni az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét.
- [54] A Kúria a pertárgy értékét a Pp. 24. § (1) bekezdése alapján határozta meg, az illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint állapította meg.
- [55] Perköltségként merült fel alperes oldalán az őt képviselő ügyvéd munkadíja, melyet a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdése alapján határozott meg.
- [56] A pervesztes felperes köteles továbbá megfizetni a feleket megillető tárgyi költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban elnevezésű 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint 15. § (1) és (3) bekezdései értelmében.
- [57] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [58] Ez ellen az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak.

, 2019. szeptember 4.

Dr. Hajdu Edit s. k. a tanács elnöke, Dr. Rózsavölgyi Bálint s. k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s. k. bíró